

ΜΑΡΗΣ ΒΑΛΙΑΝΟΣ

ΜΑΡΗΣ ΒΑΛΛΙΑΝΟΣ

άειμνηστος Μαρῆς Βαλλιάνος, ὁ ἴδρυτὴς τοῦ μεγάλου ἐμπορικοῦ σίκου, τοῦ χρατοῦντος ἀπὸ πολλῶν ἥδη δεκαετηρίδων τὰ σκῆπτρα τοῦ παγκοσμίου ἐμπορίου τῶν σιτηρῶν, ὁ δωρήσας εἰς τὸ ἔθνος τὸ πολυτελές μέγαρον τῆς Ἐθν. Βιβλιοθήκης, ὑπῆρξεν ἡ ἐνσάρχωσις τῆς ἐμπορικῆς μεγαλοφυΐας τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ ἡ προσωποποίησις τῆς παροιμιώδους ἐργατικότητος τῶν Κεφαλλήνων. Ὁ βίος του δόλος δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ως μοναδικὸν ὑπόδειγμα περὶ τοῦ τί δύναται νὰ κατορθώσῃ ἡ ἀνένδοτος δραστηριότης καὶ ἡ πίστις πρὸς τὴν ἐργασίαν, δταν συνοδεύεται μὲ θέλησιν χαλυβόνην καὶ πνεῦμα ἐπιγειρηματικόν.

Γεννηθεὶς ἐν τῷ χωρίῳ Κεραμαῖς τῆς Κεφαλληνίας, κατ' ἀρχὰς ἐβοήθει τὸν πατέρα του εἰς τὸν ἀγρόν, ἔφηρος δὲ γενόμενος εἰσῆλθεν ὡς ναύτης εἰς ιστιοφόρον πλοϊον ὅπερ ἐναυάγησεν εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Ταϊγανίου, ἔνθα διέμεινεν ἕκτοτε. Κατ' ἀρχάς, διῆλθε σκληρὰς ἡμέρας παλαίων τὸν περὶ ὑπάρκειας ἀγῶνα, ἄγνωστος, ἀνευ προστασίας καὶ μέσων, ἐν τῇ ξενητεῖᾳ. Βαθυτάτων, δι' ἄκρας φειδοῦς, ἐξοικονομήσας μικρόν τι ποσὸν ἐγένετο ἴδιοκτήτης μικρᾶς φορτηγίδος (λόρκας), ἣτις ὑπῆρξεν ἡ πρώτη πηγὴ τοῦ πλούτου του. Τὰ ἐξ αὐτῆς πρῶτα κέρδη ἔσπευσε νὰ ἀπασχολήσῃ εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν σιτηρῶν. Ἡ πρώτη ἐμπορικὴ ἐπιτυχία ἀνάγεται εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς πολωνικῆς ἐπαναστάσεως, δπόταν ἐγένετο προμηθευτὴς τοῦ ρωσσικοῦ στρατοῦ. Ταύτην ἐπηκολούθησε καὶ δευτέρα, κατὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον, καθ' ὃν ἡ ἔκτακτος καὶ θαυμασία ἀγγίνοιά του διέγνω καὶ εὗρε στάδιον ἐνεργείας εύρυ. Τότε, ἐνῷ δόλος ὁ ἐμπορικὸς κόσμος ἔμενεν ἀναποφάσιστος πρὸ τῆς ἀβεβαιότητος καὶ τῶν κινδύνων, μόνος ὁ Μαρῆς Βαλλιάνος, ἀπελθὼν εἰς Βλαχίαν ἤγόρασε μεγάλας ποσότητας σιτηρῶν, γουναρικῶν καὶ ἄλλων ἐφοδίων, δι' ὃν, μὲ κίνδυνον τῆς ἴδιας ζωῆς καὶ περιουσίας, ἐπρομήθευε τοὺς συμμαχικοὺς στρατούς, κινδυνεύοντας νὰ ἀπολεσθῶσιν ἐκ τοῦ ἀγρίου χειμῶνος ἔξωθεν τῆς Σεβαστουπόλεως. Ἐκ τῆς ἐπιγειρήσεως ταύτης ἐκέρδισε μυθώδη ποσά. Ἐκτοτε τὰ

έκατομμύρια συνέρρεον και ἐπολλαπλασιάζοντο εἰς τὰς χεῖς· ἀς του, οἵοις ὑπείκοντα εἰς ἀκατανίκητον μαγικὴν δύναμιν. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἀνεδείγηθη ὁ ὑπάτος τῶν ἐμπόρων τῶν σιτηρῶν καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην, συστήσας ὑποκαταστήματα εἰς ὅλα τὰ ἐμπορικὰ αὐτῆς κέντρα. Οὕτως ίδρυθη ὁ κολοσσιαῖος και περιώνυμος οἶκος Βαλλιάνου. Τριακόσια και τετρακόσια πλοῖα εὔκολως ἐναυλοῦντο ὑπ' αὐτοῦ και ἀπεστέλλοντο εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, ἐν ᾧ δὲ ἐποχῇ ἡ ἵστιοφόρος ἑλληνικὴ ναυτιλία ἔφθινεν ἀνταγωνίζομένη πρὸς τὸν ἄτμον, ὁ Μαρῆς Βαλλιάνος κατώρθωσε νὰ ζωγονήσῃ αὐτὴν και νὰ δώσῃ ἐργασίαν και τροφὴν εἰς χιλιάδας Ἑλλήνων ναυτῶν. Εἰς πλείστους δύσους συμπατριώτας του, καταφεύγοντας πρὸς αὐτόν, ἀπέβη εὐεργετικώτατος. Πλεῖσται μεγάλαι περιουσίαι ἐδημιουργήθησαν ἐκ τοῦ μηδενὸς διὰ τῆς ἀπλῆς εύνοίας τοῦ Βαλλιάνου. Εἶναι γνωστόν, μεταξὺ πολλῶν ἄλλων, τὸ ἀνέκδοτον ἔκεινο, καθ' ὅ, ἐπιθυμῶν ἵα συνδράμη πτωχὸν συμπατριώτην την του, ἀξιον τῆς ἐκτιμήσεως του, τὸν κατέστησε πλούσιον ἐν δαστήματι μηνὸς μόνον, προαποστεῖλας αὐτὸν εἰς Ἰταλίαν μὲ φορτίον σίτου και ἐπιβραδύνας ἐπίτηδες τὴν ἀποστολὴν ἄλλων, ὅποτε, ἐπελθούσης ζητήσεως, ἡ τιμὴ τοῦ εὐνοούμενου φορτίου ὑπερετιμήθη καταπληκτικῶς.

Ο Μαρῆς Βαλλιάνος ἦτο, δύναται τις εἰπεῖν, τὸ ἴδεωδες τῆς ἐνεργητικότητος, μέγρι βαθέως γήρατος. Ἕγειρετο πάντοτε τὴν πρωΐαν και ἐπεδίδετο εἰς τὴν ἐργασίαν, πολὺ π.ό τῶν ὑπαλλήλων του και τῶν ὑπηρετῶν του ἀχόμη. Εἶχε μνήμην ἀπέραντον, διαύγειαν πνεύματος και παρατηρητή κότητα θαυμασίαν, κοίσιν δὲ βαθυτάτην, χωροῦσαν μέγρι μαθηματικῆς ἀκριβείας. Αν και ἐλάχιστα ἐγνώριζε γράμματα, ἐν τούτοις αὐτὸς ὁ ἴδιος διηγήθηνε τὸν τεράστιον και πολυδιάδαλον μηχανισμὸν τῶν ἐπιγειρίσεων του, οὐ μόνον κατὰ τὰς γενικὰς γραμμάς, ἀλλὰ μέγρι τῶν τελευταίων λεπτομερειῶν. Δύναται τις εἰπεῖν ὅτι τὰ ἔκατομμύρια τοῦ σίτου, τὰ δροῖα ἔξαπέστελλε εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς γῆς, διήργυοντο τῆς παλλάκης του πρῶτον. Συνεκέντρου τὰ πάντα εἰς ἑαυτὸν και ἐξήλεγχε τὰ πάντα, μέγρι τῶν ἀσημάντων. Γ. ἦρξεν ἐποχή, καθ' ἥν τὸ παγκόσμιον ἐμπόριον τοῦ σίτου ἀνέμενε τὰ νεύματά του. Πολλάκις προέβαινεν εἰς κολοσσιαῖας ἀγορὰς και συνεκέντρου εἰς τὰς ἀποθήκας του ὀλόκληρον τὴν σιτοπαραγωγὴν τῆς Ρωσσίας.

Ο Μαρῆς Βαλλιάνος, ὁ δαπανήσας δύο ἔκατομμύρια διὰ τὴν Εθνικὴν Βιβλιοθήκην, ἤρδυνατο μὲν νὰ ἀρνηθῇ ἵσως τὴν συνδρομὴν ἐνὶς ρουβλίου, ἀλλὰ δὲν ἦτο διὰ τοῦτο φιλάργυρος. Δι' αὐτὸν τὰ γρήματα ἤσαν ἀριθμοί, ἰδέα, ἐργασία. Εσπέραν τινά, ἐνῷ ἔπαιζεν οὐτίστ, ἔμαθε τηλεγραφικῶς τὸ ναυάγιον τοῦ μεγαλειτέρου

τῶν ἀτμοπλοίων του «οἱ ἀδελφοὶ Βαλλιάνου» μετὰ τοῦ φορτίου του. Χωρὶς νὰ ταραχθῇ, νὰ συνοφρυσθῇ καν, ἔξηκολούθησε τὸ παιγνίδιον. Καὶ δύμας ἡ τηλεγραφικὴ ἐκείνη εἰδῆσις ἐσήμανε ζημίαν ἐνὶς ἑκατομμυρίου χρουβλίων, διότι οὔτε τὸ πλοῖον οὔτε τὸ φορτίον ἦσαν ἡσφαλισμένα.

‘Αλλ’ ἐκεῖνο, τὸ ὄποιον ὑπῆρξε χαρακτηριστικὸν αὐτοῦ ἀξιοθαύμαστον, εἶνε ὅτι, μεθ’ ὅλα τὰ ἀπέραντα πλούτη του, παρέμεινε πάντοτε, ὁ ἀπλοῦς, ὁ ἀφελῆς, ὁ ἀπέριττος, ὁ εὐγενῆς Βαλλιάνος τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ ἐμπορικοῦ του σταδίου. Τὰ ἑκατομμύρια δὲν τὸν ἐμέθυσαν οὔτε τοῦ ἥλιού ωσαν τὸ ἥθος καὶ τὸν γαρακτῆρα. ‘Τι πῆρξεν ὁ αὐτὸς ἀείποτε, τύπος ἐνεργητικότητος καὶ φιλοπονίας, μέχρι τοῦ ὄγδοηκοστοῦ ὄγδου ἔτους τῆς ἥλικίας του, ὅποτε ἀπέθανεν τὸν ’Ιανουάριον τοῦ 1896. ‘Αλλὰ πρωτίστως ἐθαυμάζετο ἡ μακροθυμία καὶ ἡ ἀμνησικάκια του ἡ παραδειγματική. δι’ ἣς καθίστατο ὅντως μέγας καὶ σεβαστός. Οὐδεμίᾳ ποτὲ λέξις πικρὰ ἢ ἐμπαθῆς ἐξῆλθε τῶν χειλέων του. Οὐδέποτε, ἀν καὶ ἡδύνατο. διενοήθη νὰ εκδικηθῇ ἐκείνους οἵτινες προσεπάθησαν νὰ τὸν καταστρέψωσιν ἐν τῇ συνειδήσει τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς κοινωνίας.

‘Αποθανὼν οὕτω ἐν θαλαρῷ καὶ νεανικῇ σχεδὸν ὄχυρῃ καὶ γαλήνῃ ψυχῆς, ἐκληροδότησεν εἰς τοὺς υἱοὺς καὶ ἀπογόνους αὐτοῦ, πλὴν τῆς μυθώδους περιουσίας του, καὶ ὅνομα σεβαστὸν καὶ ἀξιόζηλον, τὸ ὄποιον θὰ συμβολίζῃ εἰς τοὺς μεταγενεστέρους τὴν ἐμπορικὴν μεγαλοφυίαν του “Ελληνος, οἴαν ἀνέδειξεν ὁ ἀείμνητος Βαλλιάνος, ὁ τὰ πάντα ὀφείλων εἰς ἔκατὸν καὶ τὴν ἰδίαν του ἐργασίαν.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

εἰς ἔναν φέλον μου μυταράν.

ΜΗ φταρνιστῆς ὑπροστά μου, ’ς τὸ θεό σου,
γιατὶ ὅμπρέλα, βλέπεις, δὲν βαστῶ.

Χαρὰ θεοῦ ἡμέρα! — ποῦ νὰ φανταστῶ
πῶς θὰ συντύχαινα τὸ μῦτο τὸ δικό σου.

M. A. ΖΩΡΑΣ